

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021
† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ
Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Η'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ
ου ^ϥ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

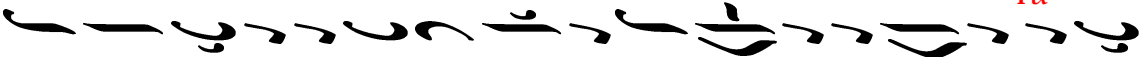
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου ^Γ ^ϥ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα δει σον ^Π ^{Νη} των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ

 τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κο σμω ου κα τε λι πες Θε

ο το κε ^Π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις

ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μων ^Π

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κο σμω ου κα τε λι πες Θε

ο το κε ^Π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις

ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μω ω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γὰ ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι λε
α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και
Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον
ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος
Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γε ρ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α^{Πα} να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρθ σα Ε ορ
τη^Δ ην^{Πα} α νυ μνη σα α φη σιν εν τω βι βλι ω των
ψα λμων^{Πα} ως θυ γα τε ρα θε ο παι δα και Πα ρ θε ε ε
νον^Π με τε στη σεν αυ την προ στας ε κει ει θεν μο νας^Δ
Χρι στος ο εξ αυ της α νευ σπο ρα ας γεννη θεις^Δ και δι
α του το χαι ρθ σι μη τε ε ε ρες^{Πα} και θυ γα τε
ραι και νυ υμ φαι Χρι στθ ς^Π βο ω ω σαι χαι αι αι ρε^Δ
η με ε τα στα α α σα^{Πα} προς τα α νω βα σι
ι ι ι ι λει α^Δ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος $\frac{2}{2}$ Γα φ

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ
τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος^Γ και των θυ ρων κε
κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α
να στα σις^Γ πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η

μιν ^Α ₂₂ κα τα το με γασου ε ε λε ε ος ^Γ ₂₂
Δόξα.

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα
δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι ^Γ ₂₂ και στρα τι ω των φυ λα
σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς
ε αυ τας ^Γ ₂₂ τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον ^Γ ₂₂
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σας τον
θα να τον ^Π ₉ παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ⁴/₉ Κε - ς

Οπαν τι μος χο ρος των σε πτων Α πο στο λων ^u
η θροι σθη θαυ μα στως του κη δευ σαι εν δο ξως ^u το
σω μα σου το α α χ ραν τον Θε ο το κε ε Παν
υ υμ νη τε ^u οις συν υ υμ νη σαν ^u και των Α γγε
λων τα πλη θη ^u την Με τα α στα σιν ^u την σην σε πτως
ευ φη μν τες ^u ην πι στει ε ορ τα α ζο μεν ^u

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ε ν τη Γεν νη σει σθ ς συλ ληψις α α σπο ρος
εν τη Κοι μη σει σθ ς νε κρω σις α α φθο ρος θαυ
μα εν θαυ μα τι δι πλυν συν ε ε δρα με Θε ο
το κε πως γαρ η α πει ρανδρο ος βρε φο τρο φος α
γενε ευ ου σα πως δε η Μη τρο θε ε ος νε κρο φο ρος
μυ ρι ζσ σα δι ο συν τω Α γγε λω βο ω μεν
σοι χαι αι ρε η κε χα ρι τω με νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος: η κε χα ρι τω με ε νη η η η

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

Τ ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο

πα θει ει ας

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεισνη στει ας

με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα

τα α ει ζω ο τρο φι α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαν ρι

σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βοσ αυ τω

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον

της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

Τ ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα

το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι

ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων

κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη

ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων

τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων

τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Γ ₂₂ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ^Γ ₂₂

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ^Γ ₂₂ ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γα ^Γ ₂₂

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

M νη σθη σομαι τσ ο νο μα το ος σ^Δ ₂₂ εν πα ση
γε νε α και γε νε α ^Γ ₂₂

Στίχ. α'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου,
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, ^Δ ₂₂ και

ε πι θυ μη η σει ο Βα σι λευς τσ κα αλ λ^Γ ₂₂ ος
σ^Γ ₂₂

M νη σθη σομαι τσ ο νο μα το ος σ^Δ ₂₂ εν πα ση
γε νε α και γε νε α ^Γ ₂₂

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ^Δ ₂₂ εν ι μα τι

^Γ ₂₂ σμω δι α χρυ σω πε ρι βε βλη με ε νη πε πι κοιλ

με ε νη

Τ ο νο μα α τος σθ μνη σθη σο μαι εν πα

ση γε νε α και γε νε α α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἄσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη

σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μ

Οτε ἡ Μεταστάσις τῆς ἀχραντοῦ σου σκη

νῆς ἠντρε ἐπιιζέεεετο το το τοι Απο

στολοιπερικυκλῶσεν τὴν κλιινην ἡν ε

ωωρωωωνσε και οι μεν ατε νιι

ζοντε εεστωωσκη η η νει θαμβει ει ει συν

ει ει χοοοοντο ο δε Πεετρος συνδα

κρουσιν εεβοοαααασοι ωωω

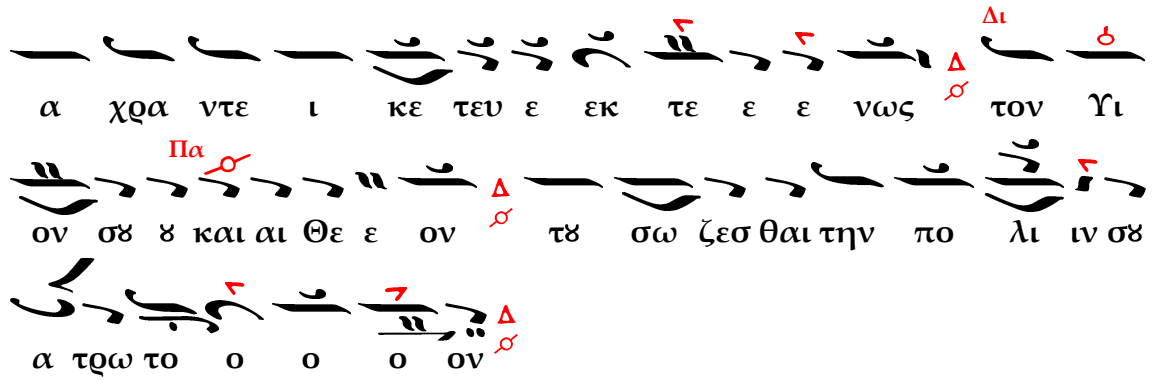
Παρθεεεενε ορωωωσεετρααα

νωσ η πλωμενην υυπιιαν την ζωηην τω

ων ααπαααντων και καταπληηηηη

ηηηητομαι εν ηεσκηνωσε της μελλουσης

ζωηης ηηηηαποολααααυσις αλλω

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς ἀνά δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

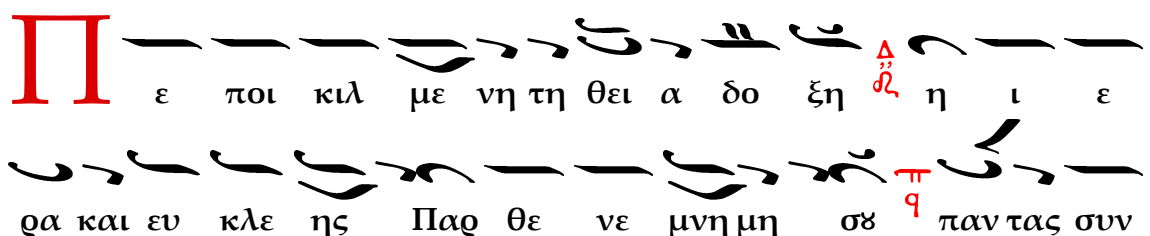
Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὠδίνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ . Ὁ εἰρμός.

η γα γε το προς ευφρο συ νην τς πι στς ε ξαρ χου σης Μα
ρι αμ με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δοντας
μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α σται (δίσ)

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Α μ φε πο νει το α υ λων τα ξις ου ρα νο

βα μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου αφ νω δε

συ ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς εκ πε ρα

α των θε ο το κε σοι πα ρε στη σαν αρ δην μεθ

ων α χρα ντε σθ την σε πτην Παρ θε νε μνη μην δο ξα α

ζο ο μεν

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Ν ι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω κα τα

της φυ σε ως Α γνη θε ον κυ η σα σα ο μως

μι μθ με νη δε τον ποι η την σθ και Υι ον υ περ

φυ υ σιν υ πο κυ πτεις τοις της φυ σε ως νο μοις

δι ο θνη σκθ σα συν τω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι

ζα ς σα π ρ

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥοδὴ ἀ'. Ἦχος ς' Βουξ. Ὁ εἰρμός.

Α νοι ξω το στομα μ και πλη ρω θη σε ται
Πνευματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαιδρωσ πα νη γυ ρι ζων και
α σωγη θε μενος ταυ της την Κοι μησιν (δίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Π αρ θε νοι νε α νι δεσ συν Μα ρι αμ τη Προ
φη τι δι ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε
η Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος προς λη ξιν
ου ρα νι ον δι α βι βα ζεται

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α ξι ως ως εμ ψυ χον σε ου ρα νον υ πε
δε ξαν το ου ρα νι α Πα να γενε θει α σκη νω μα τα

 και πα ρε στηκας φαιδρωσω ρα ι σμε νη ^π₉ ως νυμ φη

 πα να μωμος τω Βα σι λει και Θε ω ^ε_{7κ}

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

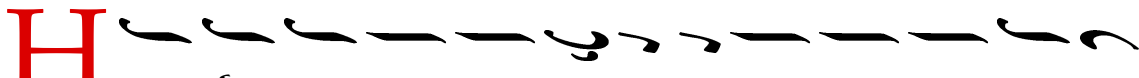
Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

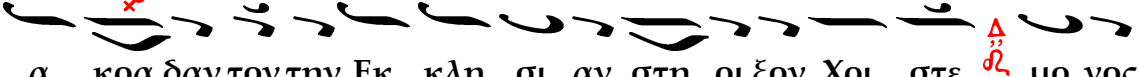
Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος ἁ Πα ρ

 Η δη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των α

 πα αν των ^Δ₂ Θε ου σο φι α και δυ να μισ ^π₉ α κλι νη

 α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε ^Δ₂ μο νος

γα αρ ει Α γι ος ο εν α γι οις α να παυ ο ο

με ε νος (δίζ)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Γ υ ναι κα σε θνη την αλλ υ περ φυ ως και Μη τε ε

ρα Θε ου ει δο τες Πα να μω με οι κλει νοι Α

πο στο λοι πε φρι κυι αις η πτο ντο χερ σι δο ξη α α

πασ τρα πτσαν ως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε

νοι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Υ πε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καις του αυ θα α

δης το μην η δι κη ε πα ξα σα του Θε ου φυ

λα ξαντος το σε βασ τη εμ ψυ χω κι βω τω δο ξη

τη ης Θε ο τητος εν η ο Λο γος σα ρξ ε χρη μα α

τι ι σε

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Τ ρς σϑ ρς υ μνο λο γς Θε ο το ο κε η ζω

ω σα και α φθο νος πη γη $\frac{\Delta}{2}$ θι α σον συγκρο τη σα αν τας

πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον $\frac{\Pi}{9}$ και εν τη θει α

δο ξη σϑ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον $\frac{\Theta}{\lambda}$ (δίσ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι $\frac{\Theta}{\lambda}$

Θ νη τη ης εξ ο σφυος προ α χθει ει σα τη φυ

υ σει κα τα λη λον Α γνη $\frac{\Delta}{2}$ την ε ξο δον δι η νυ υ σας

τε κϑ σα δε την ον τως ζω ην $\frac{\Pi}{9}$ προς την ζω ην με θε

στη καστην θει αν και ε νυ πο στα τον $\frac{\Theta}{\lambda}$

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην $\frac{\Theta}{\lambda}$

Δ η μος Θε ο λο γων εκ πε ρα α των εξ υ υ

ψς Α γγε λων δε πλη θυς $\frac{\Delta}{2}$ προς την Σι ων η πει γο ον το παν

το δυ να μω νευ μα α τι $\frac{\Pi}{9}$ α ξι ο χρε ως Δε σ ποι

να τη ση τα φη λειτρω γη σαντε ε ε ε ε ε ες

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατήλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠϋδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἡ Ὑπακοὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. α' Κε ρ

Μ α κα ρι ζο με εν σε πασαι Αι γε νε αι Θε ο
το ο κε Παρ θε νε εν σοι γαρ ο α χω ρη τος Χρι
στος ο Θε ος η μων χω ρη θη η ναι ευ δο κη σε

μα κ α ρ ι ο ι ε σ μ ε ν κ α ι η μ ε ι ς π ρ ο σ τ α σ ι ι α ν
σε ε χ ο ν τ ε ς η μ ε ρ α ς γ α ρ κ α ι ν υ κ τ ο ς π ρ ε σ β ε υ ε ι ς υ
περ η μ ω ν κ α ι τ α σ κ η π τ ρ α τ η ς β α σ ι λ ε ι α ς τ α ι ς σ α ι ς
ι κ ε σ ι ι α ι ς κ ρ α τ υ ν ο ν τ α ι δι ο α ν υ μ ν η ν τ ε ς
βο ω ω μ ε ε ν σ ο ι Χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ε ν η ο
Κυ υ ρ ι ο ς μ ε τ α σ ς ς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τείχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυτον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτη.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἠυδόκησε τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, Καιρὸς, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ

θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωήν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχεσθαι)· ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτά, καὶ ὥσπερ ἔμφυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροῖ πάσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοίνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπει καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιστώτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὡς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνά χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστασία νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μητέρα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἢ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἄγγελοι ὕμνουντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκην φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπέσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηρωρημένας ἀφείς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχῶν, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσασαι, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκον ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας

προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες. Ἐπεὶ δέ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἷς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονῶς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἔνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἁγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
 ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σϛ παν
 τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τϛς πι ςϛς
 εξ αρ χϛ σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυ μπα νων
 τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξω ς ο τι
 δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρϛ γι κη και συ νε κτι κη των
 α παν των Θε ου σο φι α και δυ να μι ς α

κλι νη α κραδαντον την Εκ κλη σι αν στη ριξον Χρι
στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
να παυ ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω
σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νσ σϺ Χρι στε φεγ
γος ασ τρα πης σϺ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι
και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη
δυ να μει σϺ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε'

Τ ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε
των σϺ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι
ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα
τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο
γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω
θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὠδὴ Ϛ'

A λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο
 σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ
 ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α
 να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το
 ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω
 νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ϛ'

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως
 α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε
 τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι
 κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι
 φθε γγο με νος μσ σι κοις ορ γανοις εν με σω
 φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε
 ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ

Φ ο ο γα δρο σι ζσ σαν ο σι ςσ δυσ σε
βεις δε κα τα φλε γσ σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον
ραν θα να τσ και ζω ην βλυ στα νσ σαν τοις
μελ πσ σι τον Δη μι ςσ γον μονον υ μνσ σ με
εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψσ μενεις
παν τασ τσ αι ω να α α ασ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ὠδὴ θ΄

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
με εν σε την μο νην Θε ο το κον
Ν ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το

κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η
με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
μι ι α αν σα (δίζ)

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
με εν σε την μο νην Θε ο το κον

E ξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν
τη Σι ων σκο πω με ναι τον οι κει ον Δε σπο
την γυ ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο μενον τη
γαρ α χραν τος τε κω ση υι ο πρε πως προ σε φω
νει δε ευ ρο σε μνη τω Υι ω και Θε ω συνδο ξα
ασθη η τι

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Σ υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων το
θε ο δο χον σω μα σα με τα δε ρς ο ρων

τες και φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι εις
 ου ρα νι ρς θα λα μς προς τον Υι ον εκ φοι
 τω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σθ

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ
 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος
 α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ α την ι ε ραν
 Με τα στα σιν της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει Παρ θε νε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ
 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο

ρει τσ ζω ων τος θε ο α γαλλι α σω με ε θα

την θε ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο με νοι προς γαρ

την λι αν κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη νην

ως Μη τε ε ε ε ρα ταυ την ει εις τα Α γι

α των Α γι ων Χρι ζος με τα τι θη σι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νσ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θω μεν της

θε ε ο μη το ρος και πε ρι πτυ ζω με ε θα καρ

δι ασ χει ει λη ομ μα τα με τω πα ει λι κρι νως

προ σα πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι

α μα α α α των α φθο να α χα ρι σμα τα

εκ πη γης α ε να ς βλυ στα νοντα

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νς

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ε χς παρ η μων ω δηντην ε ξο δι ον Μη τερ

τς ζων τος θε ς και τη φω το φο ρω ω σου και θει α

ε πι σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα

τρο παι α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη

η η η νην α φε σιν τοις μελ πς σι και ψυ

χων σωτη ρι ανβρα βευ ς σα

Καταβασία.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

με εν σε την μο νην Θε ο το κον

N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν

σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το

κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η

με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον

ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο

μι ι α αν σ ς ς ς

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α σαι αι μα

α κα ρι ζο ο με ε εν σε την ην μο ο

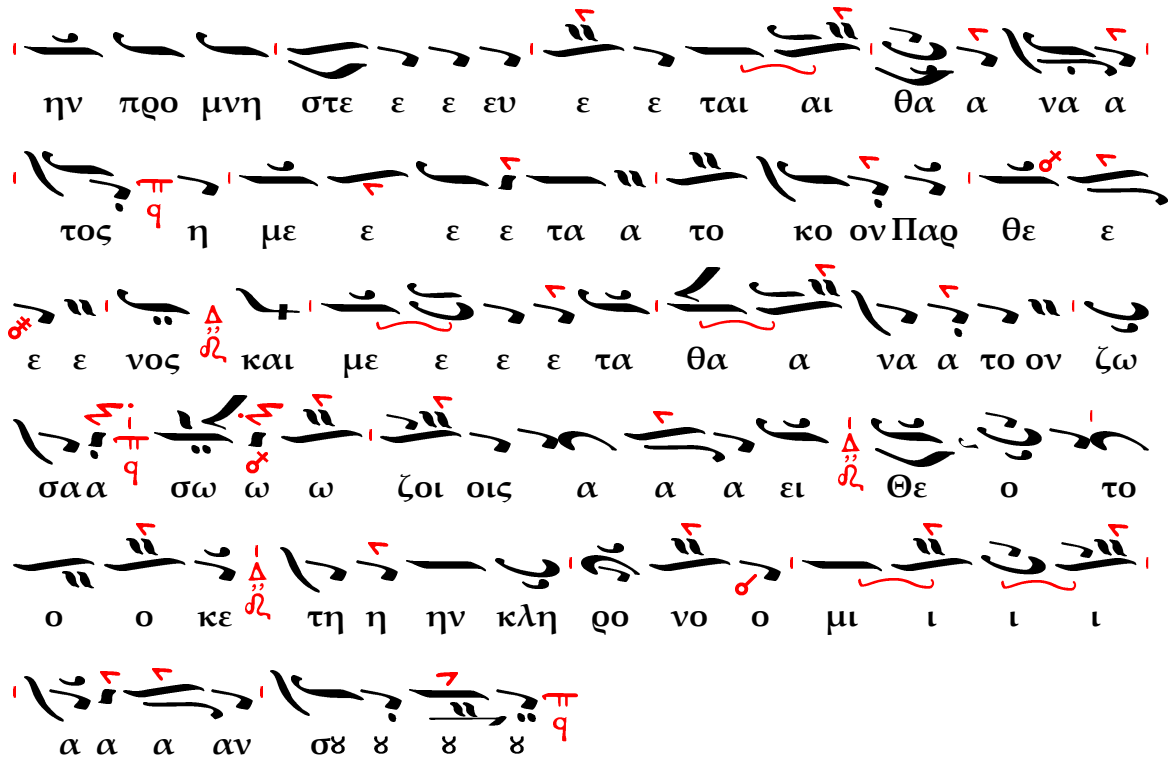
νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της

φυ υ σε ω ως οι ο ο ροι οι εν

σοι οι Παρ θε ε νε α α χρα αν τε πα α α

αρ θε ε νευ ει ει γαρ το ο ο κος και ζω ω

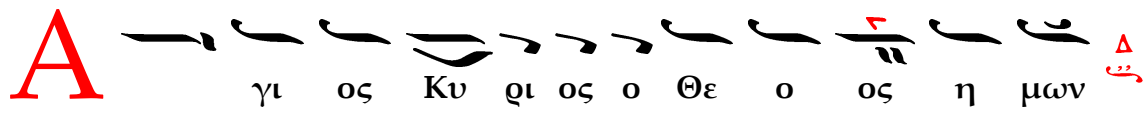
 ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α να α
 τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ θε ε
 ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α το ον ζω
 σαα σω ω ω ζοι οισ α α α ει Θε ο το
 ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι ι ι
 α α α αν σϝ ϝ ϝ ϝ

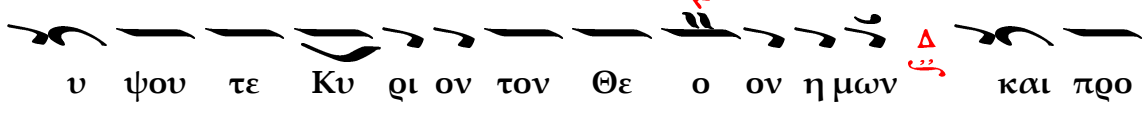
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

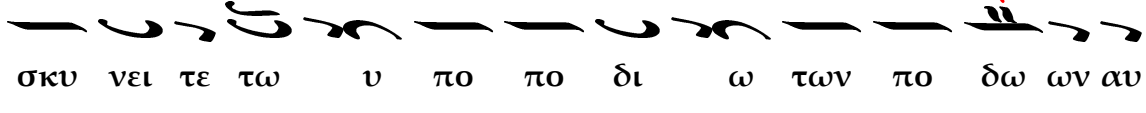
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

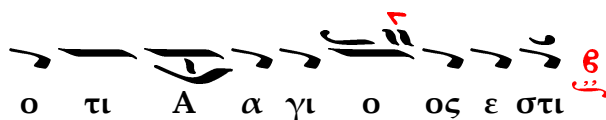
A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

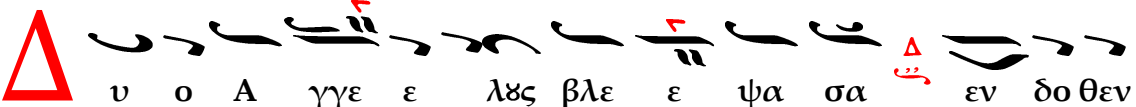
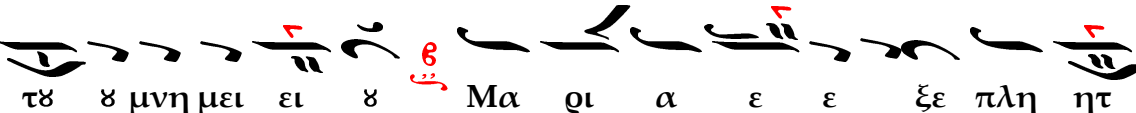
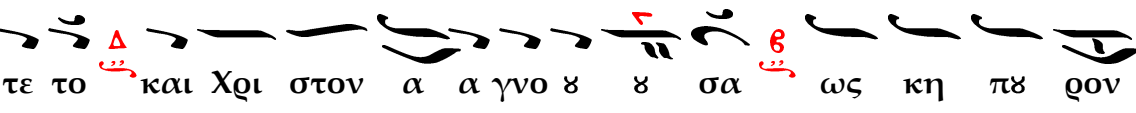
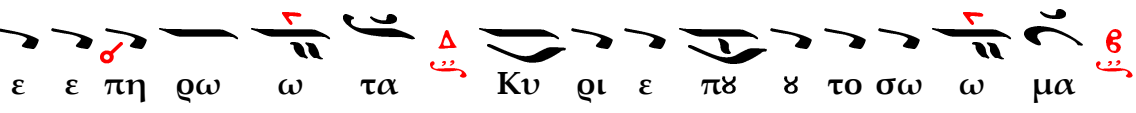
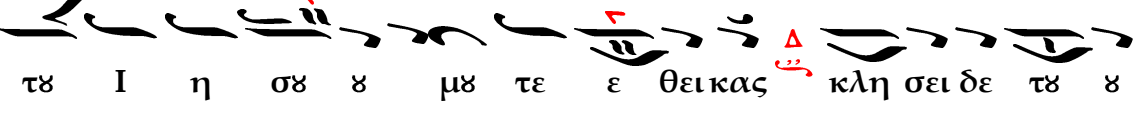
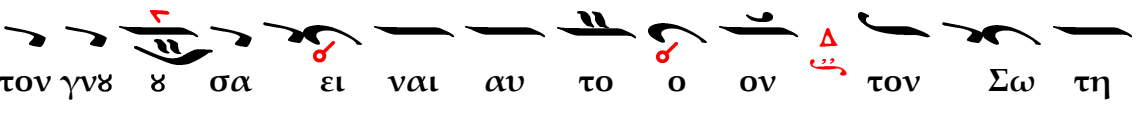
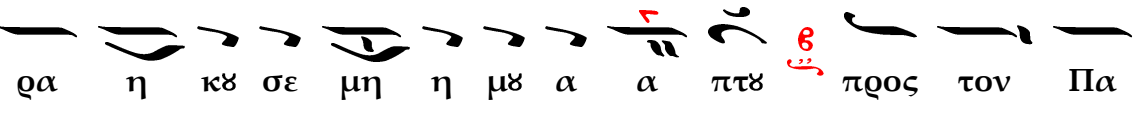
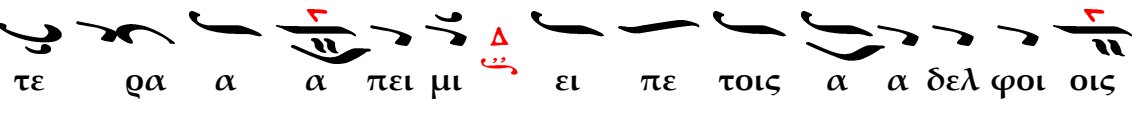

 τϝ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

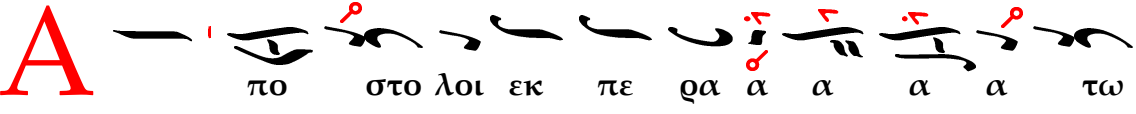
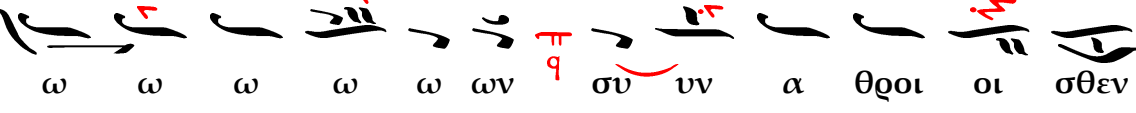
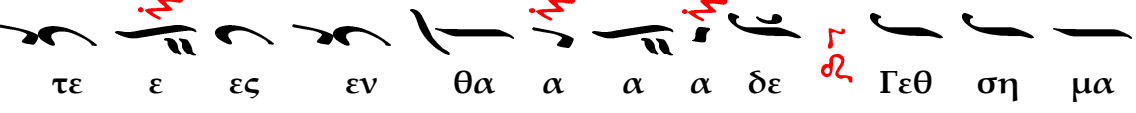
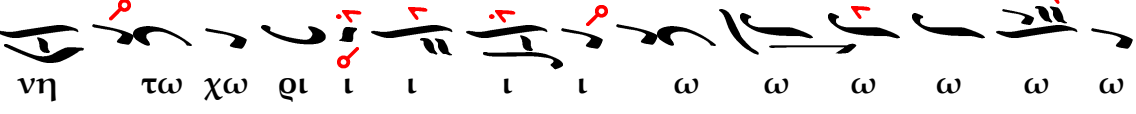

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Η'.

Ἦχος Δι-θ

 υ ο Α γγε ε λος βλε ε ψα σα εν δοθεν

 τς ς μνημει ει ς Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

 τε το και Χρι στον α α γνο ς ς σα ως κη πς ρον

 ε ε πη ρω ω τα Κυ ρι ε πς ς το σω ω μα

 τς Ι η σς ς μς τε ε θεικας κλη σει δε τς ς

 τον γνς ς σα ει ναι αυ το ο ον τον Σω τη

 ρα η κς σε μη η μς α α πς προς τον Πα

 τε ρα α α πει μι ει πε τοις α α δελ φοι οις

 μς

Τῆς Ἑορτῆς. (δίς)

Ἦχος Γα ρ

 Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω

 ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν

 τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα

 νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω

 ω κη δευ σα α τε μς ς ς το σω ω ω ω

μα και συ Γι ε και αι Θε ε ε μη πα
 ρα α λα α βε μη υ υ το πνε ε ε ευ μα

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος Γα φ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
 ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου
 ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
 οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω
 Θε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
 ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι πρε πει
 υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον δο
 ξα αυ τη εσται πα σιτοις ο σι ι οις αυ τσ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχοῦ σαλπικῶνος αἰνεῖτε
 αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα
Τὶ ἀνὰ πόδω σωμένω Κυρίου περὶ
 πάντων ὧν ἀπέδωκεν ἡμῖν διήμας Θε
 ος ἐν ἀνθρώποισι διὰ τὴν καταφθάρει
 σαν φύσιν ὁ λόγος σαρκὸς ἐγενέτο καὶ ἐσκήνω
 σεν ἐν ἡμῖν πρὸς τοὺς ἀχαριστοὺς ὁ εὐεργε
 τῆς πρὸς τοὺς ἀχίμαλῶ τοῦ ἐλευθερωτῆς πρὸς τοὺς
 ἐν σκοτεινότητι ἐν ὁσὶν ἡλιόσ της δι
 καιοσύνης ἐπιτόνταυρον ὁ ἀπα
 θῆς ἐπιτόντα δὴν τὸ φῶς ἐπιτόντα νατον ἡζω
 ἡ ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσοόντας
 πρὸς ὀβοήσωμένον θεοῦ ὁσὶν ἡμῶν δοξα
 σοι

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

ᾠδὸς δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδῃν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. Ϛ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. ϛ´. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. η´. Ὦμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομητορ Θεόνυμφε.

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάσχα

Δοξολογία
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τη α θα να τω ω σου Κοι μη η η η η η
 η η η σει Θε ο ο το κε Μη η τηρ τη

ης ζω ω ω ης νε φε ε λαι αι του ου ους α α α

πο ο στο ο ο λους αι θε ρι ου ους δι η η

η ηρ πα α α α ζον και κο σμι κω ως δι ε

ε σπα αρ με νους ο μο ο χω ω ω ω ρους πα α

ρε ε στη η η η σαν τω α χρα αν τω ω ω σου σω

ω μα α α α τι οι οι και κη δευ σα αν τε

ε ε ε ε ες σε ε ε ε ε ε ε ε ε πτω ως

την φω νην του Γα βρι ι ηλ με λω δουν τες

α α νε ε ε βο ο ο ω ων χαι αι ρε κε ε

χα α α ρι ι ι τω με ε ε νη Παρ θε νε Μη

η τηρ α α νυ υμ φε ε ε ευ τε ο Κυ υ ρι ι

ι ος με ε τα α α σου μεθ ων ως Υι ον σου

και Θε ον η μων ι κε ε ε ε τε ε ε ευ

ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογή με ἐνηὺ παρχεῖς Θεο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Γα φ

Δο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
 κι ι α

Υμνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου

μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι

ι αστου κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τὰ ξι ὠσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τρυφυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν.

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι

ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
 δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι
 μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων
 τῶ εχ θρω ὄ ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
 τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στειλας αυ τῶς ε πι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρεσ χεσ
 τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος ρ̣ Ζω

Δ Πα ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ
 ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν
 αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α
Υ Πα μνουου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
 δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λησους δο ο ο ξαν

Κ^{Πα} υ υ ρ ι ε Β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε

ε ε Π α τ ρ η ν τ ο κ ρ α α τ ο ρ Κυ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε

ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι Α α γ ι ο ν Π ν ε ε υ μ α

Κ^{Πα} υ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο Α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι

α ν τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι

ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ

Π^{Πα} ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η μ ε ν ο ς εκ

δ ε ξ ι ω ω ν τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α

α ς

Ο^{Πα} τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς Α γ ι ο ς σ υ ε ι ε ι μ ο ν ο ς

Κ υ ρ ι ο ς Ι η σ ο υ ς Χ ρ ι σ τ ο ς ε ι ς δ ο ο ξ α ν Θ ε ο υ Π α τ ρ ο ς

α μ η η ν

Κ^{Πα} α θ ε κ α α ς τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω ς ε και

αι ν ε ε σω τ ο ο ν ο μ α α σου ε ι ς τ ο ν αι ω ω να και

ε ι ς τ ο ν αι ω να τ ο υ αι ω ω ω ν ο ς

Κ^{Πα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η
μα α ^{Ζω}

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ρων η μων ^Δ και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας
α μη ην ^{Ζω}

Γ^{Πα} ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ κα
θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^{Ζω}

Ε^{Πα} υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^{Ζω}
^{Πα} δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου ^{Ζω} (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον
σοι ^{Ζω}

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φωως

Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

Α γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α γι

ι ος Ι σχυ υ υ ρος Α α γι ος Α α α

θα α να α α τος ε λε ε ε η η η σο ο ο ν

η η μα α α α α ας

A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ
ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυσας το κα τα κριμα τῶ θα
να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη
ρυ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾶ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θάνατος υ παρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θά να τω θά να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος 6 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδία μου,
 ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις
 ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μων π ₉

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας Δ ₉ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε

ο το κε π ₉ με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

πα α αρ χου σα της ζω ης Δ ₉ και ταις πρε σβει αις

ταις σαις Δ ₉ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μων π ₉

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκες σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα

ξας Δ ₉ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε

ο το κε π ₉ με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ

πα α αρ χου σα της ζω ης Δ ₉ και ταις πρε σβει αις

ταις σαις Δ ₉ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η

μω ω ω ων π ₉

ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσμον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις προ σβει αις
 ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μων ^π

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
 (Ψάλλεται ἀπὸ ε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος ^π Δι-θ

Την εν προ σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο
 ο ο ο κον ^θ και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ
 πι ι δα ^Δ τα φος και νε κρω σις εκ ε κρα τη σεν ^Δ
 ως γαρ ζω ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν ^θ
 ο μητραν οι κη σας α ει παρ θε νο ο ον ^Δ
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^π Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας ^Δ

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι

ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μις ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η ησον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

ι ^M χι ι ι ι ι ι ι ^{B8} ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α να α α

α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος αἴϛ Ζω

A ^{Zω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

A ^{Zω} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος

ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ ^{Zω} ο ξα Πα τρι και Γι υι ω και Α γι ι ω ω

Πνευματι

Kαι νυν και α α ει και εις τας αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Aγι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ζω

Nε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Aα α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

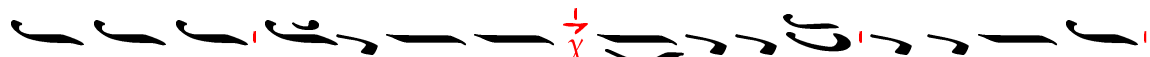
Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τον Κυ ρι ον
και η γα λ λι α σε το πνε ευ μα μ ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ ε
Χ Ὅ τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δ ο λ η σ αυ τ ε ι δου γαρ α πο τ ε νυ ν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Μ ε γ α λ υ ν ει η ψ υ χ η η μ ε τον Κυ ρι ον
και η γα λ λι α σε το πνε ευ μα μ ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ ε
Χ Ὅ τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το ε

 λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βς

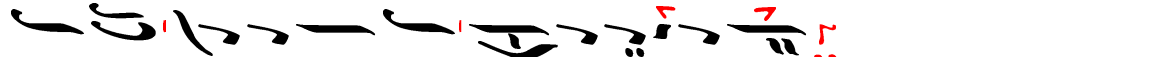
 με ε νοις αυ τον

M

 ε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι ον

 και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μς ε πι

 τω Θε ω ω τω σω τη ρι μς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A

 λη λς ς ἰ ἰ α Α α α α λη

 λς ς ς ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α λη λς ς ς

 ς ς ς ς ἰ ἰ Α λη λς ς ἰ ἰ α

Χ **Α** να στη θι Κυ ρι ε εις την α να παυ
σι ιν σθ **ε** **χ** συ και η κι βω τος **χ** τ α γι α α
σμα το ο ο ος σου **ν**

Α λλη λ ς ι ι α **ν** **Α** α α α α λλη
λ ς ς ς ι ι ι ι α **ν** **Α** λλη λ ς ς
ς ς ς ς ι ι **Α** λλη λ ς ι ι α **ν**

Χ **Ω** μο σε Κυ ρι ος τω Δα βιδ α λη θει αν
και ου μη α θε τη σει αυ την **ε** **χ** εκ καρ π τ ης κοι λι
ας σθ **χ** θη σομαι ε πι ι τ ε θρο ο ο ο ν ς ς ς
ς σθ **ν**

Α λλη λ ς ι ι α **ν** **Α** α α α α λλη
λ ς ς ς ι ι ι ι α **ν** **Α** λλη λ ς ς
ς ς ς ς ι ι **Α** λλη λ ς ι ι **χ** α α α α
α α α **ν**

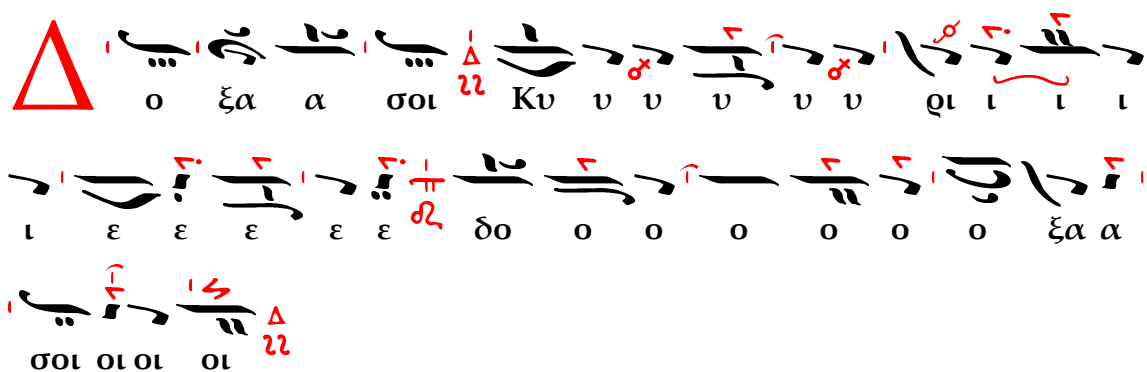
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

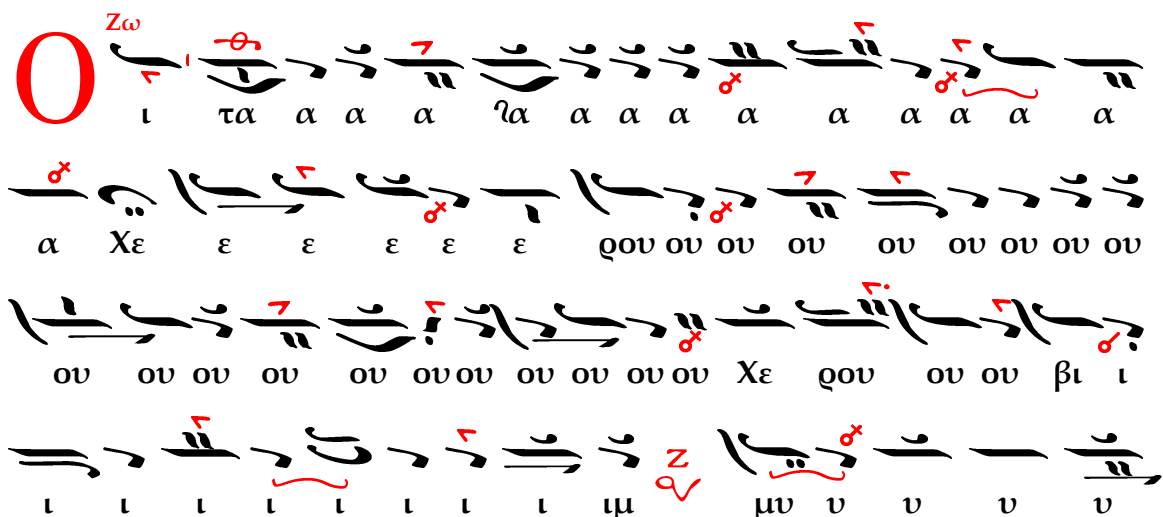
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνή φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ᾠχος ἰὲ Δι.σ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ρω Ζω

υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μν Πα

στι ι κω ω ω ω ω ω ως 9 ει κο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο M

Zω ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ες Zω και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω ο ο M Πα

ο ο χο ο Δι ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω Πα Δι 9 τρι ι α α α α

δι ι ι ι ι ι ι Δι τον τρι σα α α α α α α α

α α α α γι ο ον Zω υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α δο ο ον τε ες M πα α α α σα αν 9 την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι Δι

κη η η η η η η ην Δι α πο θω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε Zω

ε με ε ρι ι ι μνα αν Zω

Ω

Πα ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βασι λε ε ε
 α α α α α α α α α των ο ολων υ πο δε
 ξο ο με ε ε νοι οι
Τ^{Πα} α ις α γ γε ε λι ι ι α γ γε λι και αι αι αι
 αι αι αις α ο ρα α α α α α τω ω ως δο
 ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα
 α α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι α α α
 α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ψ Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχα Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

γη η μϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης

μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

Ἔτερον σύντομον,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϑ και κα τα

φυ υ γη η μϛ ϝ και αι ρυ υ ψη ης μϛ ϝ

ϛ ϛ ϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ο ον

και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η ης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῷ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σῷ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνα ρ ρ μεν σε ε Ευ λο

γα ρ μεν σοι ευ χα ρι ς μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σϛ ϛ ο Θε ε ο
ος η η μω ω ω ων

(κθ' Νοεμ. , α 74ζ' , Ι.Α.)

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος 4 Πα ρ

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα
α κα ρι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο
νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της
φυ υ σε ω ως οι ο ο ο ροι οι εν
σοι οι Παρ θε ε νε α α χρααν τε πα α α
αρ θε ε νευ ει ει γαρ το ο ο κος και ζω ω
ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α να α
τος η με ε ε ε τα α το κον Παρ θε ε
ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α τον ζω
σαα σω ω ω ζοι οισ α α α ει Θε ο το
ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι ι ι

α α ^α Κυ ρι ι ι ι χι ι ι ι ι ι
 ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι
 ου ου ου ου ου ου ου ου ^{Πα} ^{Δι} ^Δ ^α ε πι κα λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο
 ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε
 πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι ^{Πα} ^{Δι} ^Δ ^α ^χ α
 λιε ε ρα λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε ^{Ζ'} ^χ
 ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα
 ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε ^Δ ^α ^χ Αλ λη
 λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α ^{Δι} ^Δ ^α

Ἦχος ^{Δι} ^ϑ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δεις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰώνων τοῦ οὐρανοῦ